

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.500/2023/5.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője:
Ügyvédi Iroda

Kálmán és Társai

dr. Lékó Zoltán ügyvéd

(cím2)

Az alperes:
biztonsági Hivatal

Nemzeti Élelmiszerlánc-

Károly utca 24.)

(1024 Budapest, Keleti

Az alperes képviselője:
kormánytisztviselő

jogi képviselő1

A per tárgya: élelmiszer-egészségügyi ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 109.K.701.087/2023/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 109.K.701.087/2023/6. számú ítéletét számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 210.000,- (kétszáztízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes étrend-kiegészítők gyártásával foglalkozó gazdasági társaság. Az alperes a 2022. november 21. napján kelt 5200/1395-7/2022. számú határozatban (a továbbiakban: alaphatározat) a felperest 500.000 forint élelmiszer-ellenőrzési bírság és 80.000 forint eljárási költség megfizetésére, továbbá a „G.S.A. kapszula” (a továbbiakban: G.S.) elnevezésű termék

forgalomból való kivonására kötelezte, megtiltotta a termék élelmiszerként történő forgalomba hozatalát, valamint további három termék eladásra történő felkínálását jogszerű tájékoztatás feltüntetéséhez kötötte. A forgalomból történő kivonással érintett termékre vonatkozóan a felperest az alaphatározat kézbesítésétől számított 8 napon belül az általa kivont tétel összmenyiségének megküldésére, valamint a termékekkel kapcsolatos további intézkedések vonatkozásában nyilatkozattételre hívta fel. A felperes az alaphatározatot 2022. november 23. napján vette át.

[2] Az alaphatározattal szemben a felperes 2022. december 1. napján azonnali jogvédelem iránti kérelmet is tartalmazó keresetlevelet terjesztett elő. A Fővárosi Törvényszék a 2022. december 16. napján kelt 112.K.704.339/2022/3. számú végzésével elrendelte keresetlevél teljes halasztó hatályát az alaphatározat végrehajtására a per jogerős befejezéséig. Ugyanezen a napon kelt 4. sorszámú végzésével a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján visszautasította, mivel a felperes jogi képviselője azt elektronikus úton ugyan, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő. A keresetlevél visszautasítására vonatkozó végzés 2023. január 19. napján jogerőre emelkedett, majd a törvényszék 2023. február 28. napján kelt 11. sorszámú végzésével megállapította, hogy a felperes által a visszautasítást követően ismételt, ám továbbra sem szabályszerűen benyújtott keresetlevél alapján a perindítás joghatásai nem maradtak fenn.

[3] A felperes ezen eljárással párhuzamosan 2022. december 15. napján az alaphatározattal szemben a keresetét szabályszerűen is előterjesztette, amely szintén tartalmazott azonnali jogvédelem iránti kérelmet. A Fővárosi Törvényszék 2023. február 28. napján kelt 112.K.700.134/2023/7. számú végzésével elrendelte a per jogerős befejezéséig a keresetlevél benyújtásának teljes halasztó hatályát az alaphatározat végrehajtására. Az azonnali jogvédelmet elrendelő végzéssel szemben előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2023. július 4-én kelt 3.Kpkf.750.418/2023/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Az alaphatározat jogszerűségének vizsgálata iránt indított ezen közigazgatási peres eljárás folyamatban van.

[4] Az alperes 2022. december 8. napján hatósági utóellenőrzést végzett, amelyben az alaphatározat körében azt vizsgálta, hogy a felperes abbahagyta-e a G.S. termék forgalmazását, majd 2022. december 12. napján hivatalból hatósági eljárást indított élelmiszerjogi jogsértés gyanúja miatt. Az eljárás eredményeként a 2023. február 23. napján kelt 5200/272-8/2023. számú határozatával a felperest 600.000 forint élelmiszerlánc-felügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. Határozatában megállapította, hogy a felperes az alaphatározat 2022. november 23-i közlésének időpontjától a keresetlevél alaphatározat végrehajtására vonatkozó halasztó hatályát elrendelő bírósági végzés letöltésének időpontjáig továbbra is forgalmazta a kifogásolt terméket. Miután a határozat a közléssel véglegessé vált, és ezen időponttól végrehajtandó, az ezzel szemben benyújtott keresetlevél és az abban előterjesztett azonnali jogvédelem iránti kérelem nem eredményezett halasztó hatályt.

[5] Kifejtette, hogy a halasztó hatály elrendelése a végrehajtási eljárással összefüggő cselekményekkel kapcsolatban ad jogvédelmet, amely időben nem terjed ki az alaphatározat letöltésétől a halasztó hatályt elrendelő végzés letöltéséig terjedő időszakra. A bírság kiszabásának jogalapjaként az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 63. § (1) bekezdés b) pontjára, a bírság összegével

összefüggésben pedig az élelmiszerlánc felügyeletével összefüggő bírságok kiszámításának módjáról és mértékéről szóló 194/2008. (VII.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 11. § (1)-(4) bekezdéseire hivatkozott.

A kereseti kérelem és a védírat

[6] A felperes a határozattal szemben előterjesztett keresetében annak megsemmisítését kérte. Állította, hogy alperes a határozatát a Kp. 52. § (1) bekezdés megsértésével és a Fővárosi Törvényszék 112.K.704.339/2022/3. számú azonnali jogvédelmet elrendelő végzésének figyelmen kívül hagyásával hozta meg. Álláspontja szerint az alperesnek az általa megindított eljárást a halasztó hatályt elrendelő végzés 2022. december 16. napján történt tudomásszerzésekor meg kellett volna szüntetnie. Ennek hiányában a határozat az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdésében foglalt jóhiszeműség elvét is sérti.

[7] Kifejtette, hogy az alaphatározat azonnal végrehajthatónak nyilvánítása hiányában jogszerűtlen volt a halasztó hatály ismeretében lefolytatott eljárás és az annak eredményeként meghozott határozat. Miután az alaphatározat nem tartalmazott teljesítési határidőt, abból nem következett, hogy az azonnal végrehajtható, erről alperesnek az Ákr. 84. §-ára figyelemmel külön rendelkeznie kellett volna. Érvelése szerint az alperes a Kp. 52. § (2) bekezdését is megsértette, mivel végre nem hajtható szankció végrehajtása miatt bírságolta meg. A határozat nem felel meg továbbá az Ákr. 81. § szerinti indokolási követelményeknek sem, mivel meg sem említi, hogy a bíróság 2022. december 16. napján elrendelte az alaphatározat ellen benyújtott keresetlevél halasztó hatályát.

[8] Az alperes a védíratában a határozatában foglalt indokait fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte, hangsúlyozva, hogy eljárása során nem végrehajtást foganatosított, hanem az Éltv. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogsértés elkövetését vizsgálta és tárta fel. Arra is hivatkozott, hogy a határozatát olyan időpontban hozta meg, amikor az alaphatározattal szemben benyújtott első keresetlevélnek és annak alapján elrendelt azonnali jogvédelemnek a joghatásai már nem maradtak fenn.

A jogerős ítélet

[9] A törvényszék ítéletével – a felperes keresetét alaposnak találva – az alperes határozatát megsemmisítette. Indokolásában kifejtette, hogy a keresettel összefüggésben az alperes 2022. december 8-i utóellenőrzése alapján kiszabott élelmiszer-felügyeleti bírság jogszerűségéről kellett állást foglalni, ezzel összefüggésben pedig azon jogkérdésekről, hogy az alaphatározat teljesítési határidő kikötése hiányában a közlést követően nyomban végrehajtható volt-e, a végrehajtás körébe esett-e az alperes által lefolytatott utóellenőrzés, továbbá a felperes által benyújtott azonnali jogvédelem iránti kérelem és az annak alapján elrendelt halasztó hatály mely időszakban zárta ki az alaphatározat végrehajtását.

[10] Az Ákr. 82. § (1) bekezdését és 84. §-át, továbbá ez utóbbihoz fűzött törvényi indokolást idézve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a véglegessé vált határozat a közlését követően nyomban végrehajthatóvá vált. Megjegyezte azonban, hogy olyan összetett és

kiterjedt forgalmazási folyamatoknál, mint amilyen a felperes esetén fennáll, ésszerűen nem volt elvárható, hogy a forgalmazás megtiltásáról szóló határozat közlését követő naptól a kifogásolt termék nyomban valamennyi polcról és fórumról lekerüljön és megszűnjön a forgalmazása. A döntés közlésével azonnal beálló végrehajtási kötelezettség jelen esetben azt jelentette, hogy a felperesnek késedelem nélkül meg kellett kezdenie és a lehető legrövidebb időn belül meg kellett valósítania minden ésszerűen lehetséges intézkedést a határozat szerinti kötelezés végrehajtása érdekében.

[11] A Kp. 39. § (6) bekezdését, 52. § (1)-(2) bekezdését idézve, hangsúlyozta, hogy alperes az azonnali jogvédelmet is tartalmazó keresetlevél hozzá való érkezésétől vagy az arról való tudomásszerzéstől kezdve nem foganatosíthatta a végrehajtást egészen az azonnali jogvédelemről szóló bírósági döntésig, illetve a döntés elbírálására nyitva álló Kp. 51. § (1) bekezdés szerinti határidő elteltéig. Kiemelte, hogy a Kp. 39. § (6) bekezdésébe foglalt, a közigazgatási cselekmény hatályosulására vonatkozó halasztó hatály kizárásáról szóló szabálytól a Kp. 52. §-a kivételt képez, azaz, ha a keresetlevél azonnali jogvédelem iránti kérelmet is tartalmaz, a végrehajtást nem lehet megkezdeni.

[12] Hangsúlyozta, hogy az alperes által végzett cselekmény az általa előadottakkal szemben egyértelműen a végrehajtás körében végzett cselekménynek minősült, tulajdonképpen az alaphatározat felperes általi végrehajtásának ellenőrzését jelentette. Az azonnali jogvédelem iránti kérelmet tartalmazó keresetlevél 2022. december 5. napján való tudomásszerzésétől (letöltésétől) kezdve az ellenőrzésre nem volt lehetősége, akkor sem, ha a felperes egyidejűleg kifejezetten arról nyilatkozott, hogy mivel közigazgatási pert indított, a kötelezést nem hajlandó végrehajtani. A végrehajtás halasztására a Kp. 52. § (2) bekezdése értelmében ugyanis joga volt a felperesnek az általa keresetlevéllel együtt benyújtott azonnali jogvédelem iránti kérelem alapján az e tárgyban hozott döntés közléséig, illetve a döntés meghozatalára irányadó határidő elteltéig.

[13] A törvényszék 2022. december 16. napján az azonnali jogvédelmet elrendelő döntését határidőben meghozta, ezért megállapítható, hogy az alperes utóellenőrzése olyan időpontra esett (2022. december 8.), amikor nem lehetett a végrehajtás körében intézkedést tenni és az önkéntes végrehajtást sem számon kérni. Az alaphatározat 2022. november 23. napján történt közlésétől az azonnali jogvédelem iránti kérelmet tartalmazó keresetlevélről való 2022. december 5. napján történt alperesi tudomásszerzésig terjedő időszakban fennállt ugyan egy időszak, amelyre nem vonatkozott a Kp. 52. § (2) bekezdése szerinti végrehajtási tilalom, azonban a végrehajtás ellenőrzése alapján csak akkor lehetett volna szankciót alkalmazni, ha mindezen eljárási cselekmények erre az időszakra esnek. Erre tekintettel a 2022. december 8. napján lefolytatott utóellenőrzés és az ez alapján meghozott határozat is jogszerűtlen volt, mivel az ellenőrzés napján nem volt számon kérhető az alaphatározat teljesítése. E körben annak sem volt jelentősége, hogy az utóellenőrzés alapján meghozott határozat napjáig már kiderült az alperes számára, hogy nem maradtak fenn az első keresetlevél benyújtásának joghatásai, mert semmilyen jogszabály nem támasztja alá azon alperesi álláspontot, hogy a joghatások elenyészésével megszűnne a Kp. 52. § (2) bekezdés szerinti végrehajtási tilalom.

[14] A Kp. 51. § (8) bekezdését idézve kiemelte, hogy az azonnali jogvédelem keretében elrendelt halasztó hatály a keresetlevél visszautasítása esetén a visszautasító végzés jogerőre emelkedéséig, vagy a keresetlevél benyújtásához fűződő joghatások fenntartásához előírt határidő lejártáig fennmarad és ezt követően sem a kérelem benyújtása időpontjára

visszamenőlegesen, hanem csak a jövőre nézve veszi hatályát. Ezért az azonnali jogvédelem iránti kérelem benyújtása és a keresetlevél benyújtásához fűződő joghatások fenntartásához előírt határidő közti időszakra visszamenőlegesen sem kérhető számon a felperesen az alaphatározat teljesítése.

[15] Megjegyezte, hogy az sem alapozta meg az alperes utóellenőrzés alapján történő szankcionálását, hogy a bírsághatározat meghozataláig eredménytelenül eltelt a szabályszerűen benyújtott második kereset által indult perben irányadó azonnali jogvédelem elbírálására irányadó határidő, ugyanis az utóellenőrzés és az alkalmazott szankció egy korábbi, a 2022. november 23. napjától 2023. január 5. napjáig terjedő időszakot érintett és az élelmiszerlánc-felügyeleti bírság ezen alapult.

[16] Nem találta ugyanakkor alaposnak az Ákr. 2. § (2) bekezdésében foglalt jóhiszeműség elvének sérelmére vonatkozó felperesi keresetet, mivel a közigazgatási szerv jogszabálysértő eljárása önmagában nem jelenti a közigazgatási szerv rosszhiszeműségét is. Nem találta alaposnak az Ákr. 81. §-ában foglalt indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó kereseti érvelést sem, megállapítva, hogy alperes a határozata az Ákr. 81. §-ában előírtakat hiánytalanul tartalmazta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] Az alperes a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az ítélet egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezését és szükség esetén az eljárás bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozással kérte. Kifejtette, hogy a bíróság ítélete az anyagi jogi és eljárásjogi rendelkezések jogellenes értelmezésével alapjaiban téves.

[18] Hangsúlyozta, hogy a törvényszék megállapításával szemben az utóellenőrzéskor nem az Ákr. 134. §-a szerinti végrehajtást foganatosított, ugyanis arra fő szabályként az állami adóhatóságnak van lehetősége. Miután az Éltv. a határozat végrehajtására vonatkozóan az Ákr. 134. § (1) bekezdésétől eltérő rendelkezést nem tartalmaz, amennyiben a bíróság azt állapította meg, hogy valójában a határozat végrehajtására tett intézkedést, a bíróságnak a határozatát az Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatáskör hiánya miatt kellett volna megsemmisítenie. A Kp. 52. § (2) bekezdése értelmében a végrehajtással összefüggő tiltás címzettje nem az alperes, hanem a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, az alperes nem kezdett el semmilyen végrehajtást, az erre vonatkozó megállapítás alapjaiban téves. Miután a Kp. 52. § rendelkezései az eljárására nem voltak alkalmazhatók, a bíróság semmilyen anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabállyal nem tudta alátámasztani, hogy az alaphatározat végrehajtásának ellenőrzése tulajdonképpen egy tiltott végrehajtási cselekmény.

[19] Az Éltv. VI. fejezetén belül elhelyezett 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti élelmiszerlánc-felügyeleti bírság anyagi jogi szankció, így nem volt eljárásjogi (végrehajtási) cselekményként azonosítható. Álláspontja szerint az Ákr. 134. § (1) bekezdésének és a Kp. 52. § (2) bekezdésének együttes értelmezéséből az következik, hogy nem az elsőfokú hatóságnak, hanem a végrehajtást foganatosító szervnek szükséges értesülnie az azonnali jogvédelem iránti kérelem benyújtásáról, amely csak abban az esetben értelmezhető,

amennyiben a végrehajtás fogatosítása folyamatban van, ugyanakkor jelen ügyben végrehajtás nem indult.

[20] Az Ákr. 100. § (1) bekezdését, 101. § (1) bekezdés a) pontját és az Éltv. 63. § (1) bekezdés b) pontját idézve hangsúlyozta, hogy a 2022. december 8-án lefolytatott hivatalbóli ellenőrzés és a jogsértő magatartás gyanújának azonosítása miatt 2022. december 12-én a hatósági eljárás megindítása és az eljárás lefolytatása jogszerű volt. A Kp. 52. § (2) bekezdésének címzettje valójában a végrehajtást fogatosító szerv és a felperes részére visszaélésre adna lehetőséget, amennyiben a visszautasítási okban szenvedő keresetlevél benyújtása annak visszautasításáig a végrehajtást meggátolná. A halasztó hatályt elrendelő végzés közléséig a felperesnek valójában tartózkodnia kellett volna az érintett termékek forgalmazásától és azt csak a halasztó hatály elrendelésétől folytathatta volna. A bíróság álláspontja oda vezetne, hogy bármely hibás keresetlevél benyújtása alapot adna a határozat végrehajtása alóli mentesülésre, amely ellentétes a gyakorlattal is. E körben a nem jogosulttól származó kereset előterjesztésével összefüggésben az álláspontja alátámasztására Kpkf.VI.39.335/2021/2. számú kúriai határozatra hivatkozott.

[21] Kifejtette, hogy a Kp. 52. § (2) bekezdése nem tiltja és nem tilthatja a végrehajtási cselekménytől független hatósági ellenőrzés lefolytatását. A jogszabály a halasztó hatály elrendelése közléséhez köti a végrehajtási cselekmény tiltásának kezdetét, ezért 2022. december 8-án a hatósági ellenőrzés lefolytatására és december 12-én az eljárás megindítására jogszerűen került sor. A Kp. 52. § (2) bekezdés utolsó fordulatából az következik, hogy a halasztó hatályról való tudomásszerzésig a végrehajtási cselekmények eltérő rendelkezés hiányában hatályban maradnak.

[22] Miután felperes a keresetlevelet visszautasító végzést január 5-én töltötte le és az 2023. január 19-én jogerőre emelkedett, ezt követő 8 nap alatt lett volna lehetősége a keresetlevelet közvetlenül és jogszerűen a bíróság részére benyújtania, amit idő előtt jogellenesen tett meg. A bírósági eljárás 2023. január 19-én fejeződött be a keresetlevelet visszautasító végzés jogerőre emelkedésével, a Kp. 51. § (8) bekezdése értelmében ebben az időpontban megszűnt az azonnali jogvédelem joghatása is. A határozatát 2023. február 23-án bocsátotta ki, vagyis megállapítható, hogy nem szankcionálta a felperest a bíróság által hivatkozott 2022. december 16-a előtti időszakban. A bíróság által kifejtett korlátozás pedig csak a végrehajtást fogatosító szervre vonatkozik.

[23] Álláspontja szerint a keresetlevél visszautasításával a korábban elrendelt azonnali jogvédelem a keresetlevél benyújtására visszamenőleges hatállyal szűnik meg. Az utóellenőrzés a bíróság megállapításával ellentétben 2022. november 23. és december 16. közötti időszakra vonatkozott, a védelem a felperest azonban csak az azonnali jogvédelmet elrendelő végzés alperes általi letöltése (2022. december 19.) és a keresetlevelet visszautasító végzés jogerőre emelkedése (2023. január 19.) között illette meg. Így az azt megelőző időszakban az utóellenőrzés jogszerű volt.

[24] Vitatta a törvényszék által felperes javára megállapított perköltség összegét is, hivatkozva arra, hogy az számítási hibát tartalmaz, továbbá az indokolása is hiányos.

[25] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet helybenhagyását (helyesen: hatályában fenntartását) kérte, hivatkozva arra, hogy alperes az ítélet jogszabálysértő voltát sem a joggyakorlattal, sem tudományos jogelméleti forrással nem támasztotta alá. Kifejtette, hogy az alperes az általa előterjesztett keresetlevél hibájáról a 2022. december 1-jei benyújtást követően 8 napon belül a jogszabályi kötelezettsége ellenére nem tájékoztatta, hanem azt a törvényszékre terjesztette, ugyanakkor a 2022. december 15-én a keresetlevelet az alperesnél szabályosan is benyújtotta, amely szintén tartalmazott azonnali jogvédelem iránti kérelmet.

[26] Hangsúlyozta, hogy az azonnali jogvédelemre vonatkozó kérelem benyújtásától nem volt kötelezettsége az alperes határozatba foglalt kötelezésének végrehajtása, alperes pedig a határozatát akkor hozta meg (2023. február 23.), amikor már ismerte a Fővárosi Törvényszék 112.K.704.339/2022/3. számú – azonnali hatály elrendelésére vonatkozó – végzését. Kiemelte, hogy az ítéletben a bíróság nem azt állapította meg, hogy az alperes foganatosította a végrehajtást, hanem azt, hogy az alaphatározatbeli kötelezés nem volt végrehajtható az azonnali jogvédelemre vonatkozó kérelem benyújtásától, mivel nem volt olyan hatályos intézkedése alperesnek, amelyet a felperesnek végre kellett volna hajtania.

[27] Az ítélet nem azt tartalmazta, hogy a teljesítés ellenőrzése a végrehajtás körében végzett cselekmény, hanem úgy fogalmazott, hogy az ellenőrzés annak vizsgálatára terjed ki, hogy „az intézkedésnek az ügyfél eleget tett-e”. A törvényszék ítéletében helyesen minősítette a végrehajtás körében végzett cselekménynek alperes eljárását, hiszen a határozat maga is a végrehajtás megtagadásáról írt, például a 8. oldalon a súlyosító szorzó alkalmazásánál a bírság kiszabása körében.

[28] Álláspontja szerint az Ákr. 134. § (1) bekezdése értelmében jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a végrehajtást valóban az állami adóhatóság foganatosítja. Az Éltv. 33-38. §-ai felsorolnak e körben hatósági feladatokat, konkrétan is nevesítve valamilyen intézkedés végrehajtását. Érvelése szerint az alperes által hivatkozott kúriai határozat jelen ügyben nem irányadó, mivel itt kétség kívül megállapítható, hogy a keresetet az arra jogosult terjesztette elő. Miután a szabályosan benyújtott keresetlevél befogadására és az azonnali jogvédelem 2023. február 28-án történő elrendelésére sor került, alaptalan az alperes állítása, hogy a 2023. február 23-i határozat időpontjában a felperes alaphatározattal szemben benyújtott keresetlevelének halasztó joghatásai nem maradtak fenn.

[29] Hangsúlyozta, hogy az alperes álláspontjával szemben megillette a keresetlevél benyújtása és a visszautasítás között a végrehajtás foganatosításával szembeni védelem. Az írásbeli nyilatkozata és a benyújtott dokumentumok alapján az előterjesztett perköltségigénye is megalapozott volt, azt a törvényszék jogszerűen állapította meg.

A Kúria határozata és jogi indokai

[30] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[31] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem keretei

között vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[32] Az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelemmel összefüggésben a Kúriának arról az elvi jelentőségű jogkérdésről kellett állást foglalnia, hogy az alperes utóellenőrzése és az utóellenőrzés alapján kiszabott élelmiszerlánc-felügyeleti bírság kiszabására vonatkozó döntése jogszerű volt-e figyelemmel arra, hogy az utóellenőrzés az alaphatározatban elrendelt kötelezés felperes általi végrehajtásának ellenőrzésére vonatkozott, a felperes pedig az alaphatározattal szemben közigazgatási pert kezdeményezett, kérve az azonnali jogvédelem elrendelését.

[33] A felperes a felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy az utóellenőrzés során nem az Ákr. 134. §-a szerinti végrehajtást foganatosított, hanem az Éltv. 63. § (1) bekezdés b) pontja alapján járt el anyagi jogi bírságot alkalmazva, így a Kp. 51-52. § rendelkezései rá eleve nem voltak alkalmazhatók.

[34] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy nem volt vitatott, miszerint az alperes az utóellenőrzés során az élelmiszerlánc-felügyeleti bírságot az Éltv. 63. § (1) bekezdés b) pontja alapján szabta ki, mert megállapítása szerint a felperes a hatóság „intézkedését figyelmen kívül hagyta”. Az alperesi ellenőrzéssel összefüggésben ugyanakkor nem mellőzhető annak a körülménynek az értékelése, hogy az alperes által előadottak szerint is az ellenőrzés tartalmában a G.S. termék forgalomból való kivonására, valamint ezen termék élelmiszerként történő forgalomba hozatalának megtiltására vonatkozó alaphatározati kötelezés végrehajtásának ellenőrzésére vonatkozott. Mindebből következően az alaphatározat ezen rendelkezésének teljesítése abban az esetben is az alaphatározat végrehajtásához kapcsolódó intézkedésként értelmezhető, ha ahhoz az Éltv. rendelkezései szerint anyagi jogi bírság szankció kapcsolódik.

[35] Az Éltv. eltérő rendelkezése hiányában az Ákr. 134. § (1) bekezdésében foglaltak az élelmiszerlánc- felügyeleti eljárás során is alkalmazni kell, miszerint fő szabályként a végrehajtást az állami adóhatóság foganatosítja. A Kúria eltérő tényállású ügyben ugyan, de az azonnali jogvédelem körében elvi érveléssel mutatott rá arra a Kfv.IV.37.264/2022/6. számú ítéletében, hogy az azonnali jogvédelem intézménye a közigazgatási cselekmény által kiváltott joghatás beálltát időlegesen hivatott meggátolni, vagyis az olyan joghatás is figyelembevételre kerülhet, amelynek kiindulópontja a perbeli közigazgatási cselekmény és amely más eljárásra is kihatóan negatív hatásokkal jár. A Kúria ezen ítélete [41] bekezdésében kifejtette, hogy a keresetlevél halasztó hatályának éppen az a rendeltetése, hogy a keresettel támadott közigazgatási cselekmény – se az adott közigazgatási jogvita, se más eljárás tekintetében, se pedig semmilyen más módon – ne hatályosulhasson, így annak véglegességéből fakadó jogkövetkezményt se lehessen levonni.

[36] Jelen ügyben az alperes ellenőrzése konkrétan a keresettel támadott alaphatározat egyik kötelező rendelkezésének a felperes általi végrehajtására terjedt ki. Mindebből következően az alperes azon hivatkozásának elfogadása, hogy lényegében nem végrehajtási cselekményt végzett, mert arra hatásköre nem volt, kiüresítené az azonnali jogvédelem célját, mert annak hatóköre nem terjedne ki valamennyi olyan eljárásra, amelyben egyébként a

halasztó hatályt, vagyis az alaphatározatban szereplő kötelezés átmeneti megakasztását figyelembe lehetne és kellene venni. Az alaphatározattal szemben a keresetlevélben előterjesztett halasztó hatály elrendelésére vonatkozó kérelemnek éppen az a célja, hogy a határozatba foglalt kötelezés végrehajtását átmeneti időre – annak jogszerűségéről való bírósági döntésig – megakassza. Mindezek alapján az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy az alaphatározat végrehajtásának ellenőrzése quasi végrehajtási cselekményként nem volt értékelhető.

[37] Alperes felülvizsgálati kérelmében arra is hivatkozott, hogy az utóellenőrzés a 2022. november 23. és december 16. közötti (az alaphatározat átvételétől az azonnali jogvédelem elrendelésére vonatkozó végzés meghozataláig terjedő) – azonnali jogvédelemmel nem érintett – időszakra vonatkozott. A felperest ugyanis csak az azonnali jogvédelmet elrendelő végzés alperes általi letöltése (2022. december 19.) és a keresetlevelet visszautasító végzés jogerőre emelkedése (2023. január 19.) között illette meg az azonnali jogvédelem hatálya, így az utóellenőrzése jogszerű volt. Azt is állította, hogy a keresetlevél visszautasításával a korábban elrendelt azonnali jogvédelem a keresetlevél benyújtására visszamenőleges hatállyal szűnik meg.

[38] Az alperes érvelésével szemben a Kp. 52. § (2) bekezdéséből következően az alaphatározatbeli kötelezés végrehajtása az azonnali jogvédelmet is tartalmazó keresetlevél tudomására jutásától az azonnali jogvédelem iránti kérelem elbírálásáig, illetve annak elbírálására nyitva álló határidő elteltéig az alperes részéről nem volt vizsgálható, ezért az ügyben eljáró törvényszék helyesen utalt arra, hogy a 2022. december 8. napján lefolytatott utóellenőrzés, illetőleg az eljárás megindítására vonatkozó döntés éppen erre az időszakra esett, ezért az nem volt jogszerű. Az alperes ugyanis az alaphatározattal szemben előterjesztett azonnali jogvédelmet is tartalmazó felperesi keresetlevélről annak letöltésétől, vagyis 2022. december 5. napjától tudomással bírt, a törvényszék pedig 2022. december 16. napján rendelkezett az ügyben az azonnali jogvédelem elrendeléséről, ezen időszak alatt azonban az alaphatározatban előírt kötelezés a felperesen nem volt számon kérhető.

[39] A Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontja és 51. § (8) bekezdése értelmében a keresetlevél benyújtására tekintettel az azonnali jogvédelem hatálya 2023. január 28. napjáig állt fenn, figyelemmel arra, hogy a törvényszék keresetlevelet visszautasító 112.K.704.339/2022/4. számú végzése 2023. január 19. napján emelkedett jogerőre és a felperesnek ezt követő 8 nap határidő állt rendelkezésére a keresetlevél ismételt szabályszerű benyújtására. Ezen rendelkezések értelmében tehát – ahogyan arra az ügyben eljáró törvényszék is rámutatott – állt fenn ugyan egy rövid időszak az alaphatározat felperes általi közlése és az azonnali jogvédelmet tartalmazó keresetlevélről az alperes értesülése között, amikor a felperes az alaphatározat végrehajtására köteles lett volna, ugyanakkor nem mellőzhető e körben annak értékelése, hogy a felperes e határozattal szemben azonnali jogvédelem iránti kérelmet is tartalmazó keresetlevelet terjesztett elő. Az alperes utóellenőrzése és az eljárás megindítására vonatkozó végzése pedig olyan időszakra esett, amikor a határozat érvényesülése érdekében semmilyen intézkedés nem volt foganatosítható, másrészt e keresettel összefüggésben a törvényszék az azonnali jogvédelmet elrendelte.

[40] Az alperes álláspontjával szemben e körben annak sincs jelentősége, hogy az azonnali jogvédelem elrendelésével egyidejűleg a felperesi keresetlevél visszautasításra került, ugyanis az ezzel egy időben meghozott azonnali jogvédelmet biztosító végzés hatálya a fentiekben

kifejtettek szerint fennmaradt. Az alperes által hivatkozott Kpkf.VI.39.335/2021/2. számú kúriai határozat a jelen ügyben nem volt figyelembe vehető, miután a felperes esetén fel sem merült, hogy a keresetlevelet olyan személy terjesztette elő, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási tevékenység közvetlenül nem érinti. A korábban kifejtettek szerint az azonnali jogvédelem intézményének elsődlegesen az a célja, hogy a hatóság határozatában szereplő kötelezés intézkedés végrehajtását átmenetileg megakassza. Mindebből következően a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy az azonnali jogvédelem hatálya alatti időszakban foganatosított utóellenőrzés és eljárás megindítására vonatkozó döntés a meghozatalának időpontjára tekintettel nem volt jogszerű, ezért az utóellenőrzésre alapján élelmiszerlánc-felügyeleti bírság kiszabására utóbb sem kerülhetett volna sor.

[41] Az alperes érvelésével szemben nem volt jogszabályba ütköző a felperes második alkalommal – december 15. napján – előterjesztett keresetlevele, ugyanis annak előterjesztésére az alaphatározat közlésétől számított 30 napon, vagyis törvényes határidőn belül a jogszabályban előírt módon került sor, az a 2022. december 1-jén előterjesztett keresetlevélről függetlenül joghatályos volt.

[42] A keresetlevél beadásához fűződő hatályok fenn nem maradása sem tette az alperesi intézkedést jogszerűvé, figyelemmel arra, hogy az azonnali jogvédelem visszamenőleges hatállyal történő megszűnése az azonnali jogvédelem célját kiüresítené, annak előterjesztése lényegében értelmetlenné válna. Mindezekre figyelemmel az ügyben eljáró törvényszék helyesen állapította meg, hogy az alperes határozata jogszabálysértő.

[43] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében vitatta a felperes részére a jogi képviselettel összefüggésben megállapított perköltség összegét is. Ezzel összefüggésben egyrészt arra hivatkozott, hogy figyelemmel a törvényszék által megállapított óradíjra és munkaóra, továbbá arra, hogy a perköltség összegét a felperes által felszámított összeg negyedében állapította meg, téves számításokon alapszik. Arra is hivatkozott, hogy a bíróság nem tett eleget maradéktalanul az indokolási kötelezettségének sem.

[44] A Kp. 35. § mentén alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében a törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: 32/2003. IM r.) 2. § (2) bekezdése szerint az ügyvédi képviselettel felmerült és a megbízási szerződés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ez esetben a bíróság a döntését indokolni köteles.

[45] A Kúria megállapította, hogy az ügyben eljáró törvényszék a megbízási szerződésben szereplő 110 euró/munkaóra díj és a felperes által a per folyamán és a tárgyaláson előadott munka ráfordítás ideje figyelembevételével a felszámított díj mintegy negyedét tartotta indokoltnak a felperes által benyújtott keresetlevél, a védíratra tett észrevétel és a tárgyaláson való képviseletre is tekintettel, így 546.100 forintot talált az ügyvédi képviselettel összefüggésben kifejtett tevékenységgel arányban állónak.

[46] A Kúria álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságnak perkielcségre vonatkozó indokolása a szükséges mértékben tartalmazta a döntése indokait, a megállapított perkielcségre összege pedig nem volt olyan mértékben eltúlzott és mérlegelése olyan kirívóan súlyos, amely a bíróságnak által megállapított perkielcségtől eltérő mértékű perkielcségre megállapítását indokolta volna. Erre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a bíróságnak perkielcségre megállapítására vonatkozó döntése is jogszerű.

[47] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást az alperes határozatának jogszerűségéről és jogszerűen döntött a perkielcségre, melyre tekintettel a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A határozat elvi tartalma

[48] *Amennyiben az élelmiszer ellenőrzési hatóság a lefolytatott utóellenőrzés során valójában a korábban meghozott határozatában előírt kötelezés végrehajtását ellenőrzi, az alaphatározattal szemben előterjesztett azonnali jogvédelmet is tartalmazó keresetlevélre tekintettel az azonnali jogvédelem hatálya nem teszi lehetővé a vitatott határozatban tett előírások teljesítésének alperes általi ellenőrzését és annak elmaradása esetén jogkövetkezmény alkalmazását.*

[49] *Amennyiben a bíróság a keresetlevél halasztó hatályát az alaphatározatra nézve elrendeli, az azonnali jogvédelem hatálya alatt lefolytatott utóellenőrzést nem teszi jogszerűvé az a körülmény sem, ha utóbb a bíróságnak a keresetlevelet jogerősen visszautasítja, majd megállapítja, hogy a keresetlevél benyújtásának jogi hatályai nem maradtak fenn.*

Záró rész

[50] A Kúria a sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperest kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megtérítésére a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 81. §-a alapján, amelyet a felperesi képviselő által kifejtett munkával arányban állóan állapított meg, tekintettel a 32/2003. IM r. 2. § (2) bekezdésében foglaltakra.

[51] A sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentessége folytán az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdés szerinti felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

[52] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. október 18.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró, Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő